Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber, ya hiçbirimiz!

kamu emekçileri bülteni

Aylık bülten ★ Sayı 27 ★ Ağustos 2008 ★ Fiyatı 50 YKr

Toplu görüşmeyi toplu sözleşmeye çevirmek için...

Grev ve TİS komiteleri kuralım, grev ve direnişe hazırlanalım!

2 milyon kamu emekçisini ilgilendiren toplu görüşme süreci 15 Ağustos'ta başladı. Hükümet bir kez daha İMF ve Dünya Bankası'nın direktifleri, sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda kamu emekçilerine sefalet ücretini reva görmektedir. Geçtiğimiz aylarda Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası (SSGSS) yasasıyla bizlerin emeklilik ve sağlık hakkını gaspettiler. Önümüzdeki dönemde ise Kamu Personeli Rejimi Yasa Tasarısı ile işgüvencemizi ortadan kaldırmaya çalışıyorlar. Kamu hizmet sektörlerinde 4/B, 4/C, sözleşmeli, taşeron vb. adlar altında işgüvencesiz istihdamı artırdılar. Şimdi ise tüm kamu hizmet sektörlerinde hem çalışma koşullarını hem de istihdam biçimlerini esnekleştirerek kazanılmış haklarımızı tümden ortadan kaldırmaya hazırlanıyorlar.

Böylesine önemli bir süreçte milyonlarca kamu emekçisini ilgilendiren toplu görüşme süreci başlamış bulunmaktadır. Ancak sermaye hükümeti toplu görüşme adı altında başta sefalet ücreti olmak üzere kazanılmış haklarımızı ortadan kaldıran saldırıları görüşmeye katılan konfederasyonlara onaylatmakta, ne yazık ki sendikalar da bu dayatmaya karşı çıkamamaktadır. Kamu-Sen ve Memur-Sen masada kalarak hükümetin hak gasplarına ve sefalet ücreti dayatmasına karşı seslerini çıkarmamaktadır. Göstermelik bir takım eylemlerle süreci geçiştirmektedir. Bu halleriyle saldırıların uygulayıcısı sermaye hükümetinin işini kolaylaştırmaktadırlar. KESK ise 3 yıldır masaya oturmamaktadır. Ancak o da masadan kalkmasına

rağmen yüzünü işyerlerine, eylem alanlarına dönmekte eksik kalmaktadır.

Saldırılar ortak, mücadelemiz de ortak olmalı!

Hangi kamu sendikasına üye olursak olalım sermaye hükümetinin hak gaspları ve saldırıları hepimizi etkilemektedir. Düşük ücretler, ağır ve yorucu çalışma koşulları, özelleştirmeler, mezarda emeklilik, sağlık hakkımızın gaspı, işgüvencemizi ortadan kaldıracak olan Kamu Personel Rejimi Yasa Tasarısı, tüm bu saldırılar tek bir merkezden yöneltilmektedir. Bugün devletin karşılamakla

yükümlü olduğu sağlık, eğitim, ulaşım vb. kamu hizmet sektörleri paralı ve pahalı hale getirilerek özel işletmelere devredilmek istenmektedir. Yani saldırıların kaynağı emperyalistlerle işbirliği yapan sermaye sınıfıdır. Onun adına devleti yönetenler sermaye hükümetleri eliyle saldırıları uygulamaktadır. Birbirinin peşi sıra hükümete gelen düzen partilerinin hepsinin programlarının aynı olması bundandır. Birinin başladığı özelleştirme saldırısını diğeri tamamlamaktadır.

Saldırılar sermaye iktidarı tarafından tek bir merkezden planlanıyor, hazırlanıyor, uygulanıyor ve yöneltiliyorsa saldırılara karşı mücadelemiz de ortak olmalıdır. Kamu emekçilerinin sınıfsal çıkarı mücadelesini ortaklaştırmaktan geçmektedir. Bunun için de hak alıcı bir mücadele programı etrafında örgütlenmeli ve harekete geçmeliyiz.

Saldırıları püskürtmek, yeni haklar kazanmak için grev ve TİS komiteleri kuralım, grev ve direnişe hazırlanalım!

Kamu emekçilerinin mücadelesinin ve taleplerinin toplu görüşme sürecine sıkıştırılamayacağı açıktır. Saldırıları püskürtmek, yeni haklar kazanmak için sendikalı, sendikasız fark etmez tabanda bir araya gelmeli, hiç zaman yitirmeden hak alıcı bir mücadele programı oluşturmalı ve genel grev-genel direnişe hazırlanmalıyız. Görüşme masasına oturan ya da oradan kalkan konfederasyonları taleplerimizi kazanmak için harekete geçirmek istiyorsak tabandaki emekçiler olarak bir araya gelmeliyiz.

Kamu emekçilerini harekete geçirmenin yolu ise işyerlerinde grev ve TİS komiteleri kurmaktan, taleplerimizi ortaklaştırmaktan, yaptığımız her eylem ve etkinliği "genel grev-genel direniş" sürecine bir hazırlık olarak kurgulamaktan geçmektedir. "Hak verilmez alınır" şiarıyla sürece işyerlerinden doğru hazırlanmalı, konfederasyonlarımıza ve sendikalarımıza basınç uygulamalıyız. Haklarımızı kazanmak için işyeri toplantıları yapmalı, sorunlarımızı buralarda tartışmalı, hızla grev ve TİS komiteleri kurmalıyız.

Son süreçte greve çıkarak haklarını koruyan THY, Tekel ve lastik işçileri bizlere izlenmesi gereken yolu göstermektedir. Bu yola ışık tutmak ise tüm kamu emekçilerinin görevidir.

İşçi ve emekçilerin en etkili silahı GREV!

Sınıflı toplumlar tarihi ezen ve ezilen, sömüren ve sömürülen arasındaki mücadelenin tarihidir. Karşıt iki sınıf arasındaki mücadele, güç dengesinde ağırlık oluşturan sınıfın lehine göre şekillenmektedir. İşçi sınıfının güçsüz, sınıf mücadelesinin zayıf olduğu dönemlerde egemenler saldırı politikalarını yoğunlaştırmaktadır.

Bugün işçi emekçilerin ağır saldırılarla yüz yüze olduğu bir dönemden geçiyoruz. AKP hükümeti geçmiş sermaye hükümetleri gibi İMF ve TÜSİAD'a verdiği sözleri yerine getirmek için büyük bir kararlılıkla saldırı politikalarını hayata geçirmektedir. Çözümü kendi dışında gören kamu emekçileri ise "konfederasyonlar karar alsın, biz yapalım!" anlayışıyla beklemekle ve söylenmekle süreci geçirmektedirler. Bu durum ise sermaye iktidarını cesaretlendirmekle kalmayıp daha da pervasızlaştırmaktadır.

Sokakta, otobüste, servis araçlarında, iş yerlerimizde halimizin ne olacağına yönelik zaman zaman konuşuruz. Hepimiz kendimizce yapılması gerekenleri tartışırız; sonra da yapılması gerekenleri birilerine havale ederiz!

Kendi öz gücümüze güvenmeyiz; yalnız olduğumuzu ve hiçbir şey yapamayacağımızı düşünürüz. "Sermayeye geri adım attırmak mümkün değildir", "Saldırıları durduramayız" vb. söylemlerle umutsuzluğa kapılırız.

Sağlık, eğitim, karayolları, köprüler, su, otoyollar, demir çelik fabrikaları, Tekel, Tüpraş, Petkim, elektrik... Aklımıza gelen her şey sermaye iktidarı tarafından özelleştiriliyor, yerli ve yabancı tekellere peşkeş çekiliyor. Ama bizler halkı bilgilendirmekle, basın açıklaması yapmakla, miting düzenlemekle bu saldırıların püskürtülemeyeceğini biliyoruz. Ama gerçekten durum bu kadar vahim mi? Sermayeye geri adım attırmak mümkün değil mi? Haklarımızı korumak yeni haklar kazanmak imkansız mı?

Hiçbir şey imkansız değildir!

Sermayenin saldırılarını püskürtmek pekala mümkündür. İşçi ve emekçilerin mücadele tarihi bu konuda bizlere sayısız örnek sunmaktadır. İşçi-emekçiler eğer isterse neleri başarabileceğini geçmiş mücadele süreçlerinde, değişik eylem ve direnişlerle göstermiştir.

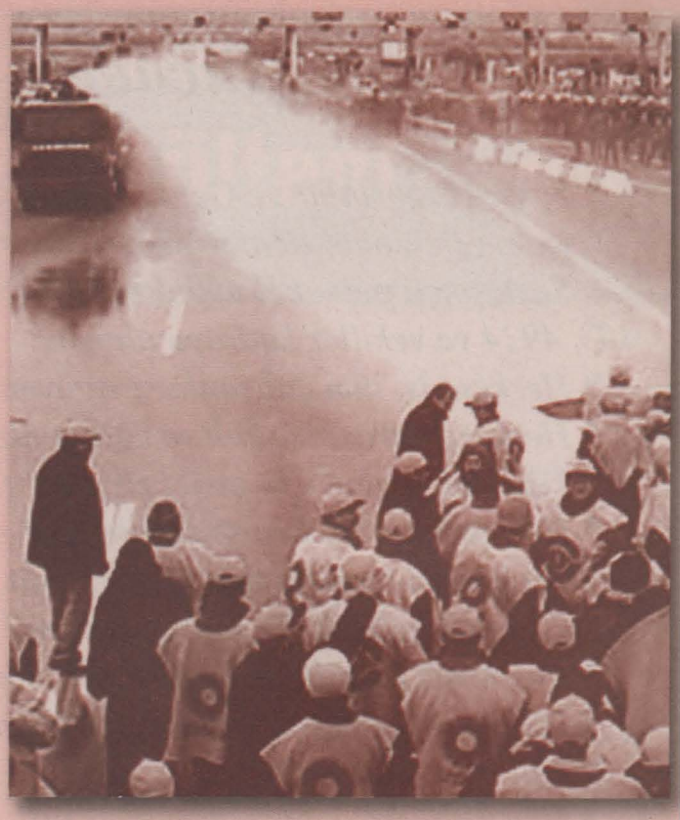
Eğer sermayenin vahşi saldırılarını püskürtmek, kazanılmış haklarımızı korumak ve yeni haklar elde etmek istiyorsak ilk önce sorumluluklarımızı yerine getireceğiz. Örgütlü gücümüzü doğru yerde doğru zamanda harekete geçireceğiz. Yaptığımız eylemlerin başında ve sonunda hedeflerimiz olacak. Birilerinin bizim adımıza günü geçiştirmesini izlemeyeceğiz. Mücadelenin öznesi olacağız. Çıkarları bizimle ortak olan sınıf kardeşlerimizle harekete geçeceğiz.

Tarihsel süreçte işçi ve emekçiler yaşadıkları kölelik koşullarını değiştirmek için birçok bedel ödemişlerdir. Bu tepkiler ister bireysel ister kolektif olsun. Kapitalizmin ilk yıllarında işsizliğe, ağır çalışma koşulları ve ücretlerin yetersizliğine karşı grevler yapılmıştır. İşçi sınıfının örgütlenme çabalarının, yoğun baskı ve yasaklarla karşılaştığı ülkelerde yaşanan grevler, dönem dönem siyasal bir nitelik kazanmış ve gerçekleştirilen grevler sonucunda işçi ve emekçiler ağır bedeller ödemiştir. ABD'de işçiler asılmış, Rusya'da kurşuna dizilmiş, Fransa'da grevci işçiler giyotin ile cezalandırılmıştır. Ancak bu ağır bedeller bile işçi-emekçileri mücadeleden alıkoyamamıştır. Bu mücadeleler sonucunda bir takım haklar kazanılmış ve bizlere miras bırakılmıştır. İşçi sınıfının mücadele tarihi mücadele araçlarının değişik biçimlerde ortaya çıktığını göstermektedir.

İşçi ve emekçilerin en etkili silahı GREV!

Grev, sınıf mücadelesinin en önemli ve en etkili mücadele biçimlerinin başında gelmektedir. Dün böyleydi bugün de bu gerçek değişmemiştir. Geçici bir süre ve tek bir işyeriyle sınırlı olsa bile her grev kapitalist sömürü çarkının durması demektir. Büyük-küçük her grevin bir ekonomik gücü vardır.

Örneğin Ege Bölgesi Sanayi Odası (EBSO)'nun en son açıkladığı 2006 verilerinde ilk sırada olan Tüpraş'ın geliri yaklaşık 8 milyar YTL'dir. Bir yılda en fazla 233 işgünü olduğuna göre Tüpraş'ta yapılacak bir günlük grevin Tüpraş patronlarına maliyeti 34 milyon YTL'dir. Bir günlük grevin Vestel

gibi bir tekele maliyeti ise 4.5 milyon YTL'dir.

Grev kapitalistlere üretimin ve üretim araçlarının gerçek sahibinin işçi ve emekçiler olduğunu hatırlatır. Her grev ve direniş, işçi-emekçilerin aktif bir şekilde örgütlenmesi demektir. Birlikte oluşturdukları talepler uğruna birlikte mücadele etmeye başlayan emekçiler yalnız olmadıklarını görürler. Kendisi ve sınıf kardeşleri için adı konulmuş ve hedefi belli bir sınıf kavgası işçi ve emekçiler açısından sarsıcı, dönüştürücü bir sürecin yaşanması demektir.

İşte bu nedenle denilebilir ki sermaye sahiplerini grev kadar korkutan nadir eylem biçimi vardır. Kuşkusuz ki sermayeyi korkutan sadece yapılan grevin neden olduğu ekonomik kayıp değildir. Asıl korku sermaye sınıfının, işçi sınıfı ve üretim araçları üzerindeki egemenliğinin sarsılmasıdır. Dahası işçilerin ve işçi sınıfının gücünün ortaya çıkması bu anlamda işçi sınıfının sermaye sınıf iktidarını tehdit eder hale gelmesi kısacası devrimci bir sınıf olarak emekçi sınıfların ortaya çıkmasıdır. Sermayeyi asıl korkutan budur.

Sermayenin vahşi saldırılarını püskürtmek, kazanılmış haklarımızı korumak ve yeni haklar elde etmek istiyorsak sermayeye bu korkuyu yaşatmalı, korkularını gerçek kılmalıyız. Sermayeye geri adım attırmak istiyorsak üretimden gelen gücümüzü kullanmalıyız. Hak ve çıkarlarımızın en büyük güvencesi örgütlü mücadeledir.

Mücadele taleplerimiz:

** Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası (SSGSS) iptal edilsin!*
** Kamu Personel Rejimi Yasa Tasarısı geri çekilsin!*
** Sözleşmeli personel uygulamasına, işgüvencesiz istihdama son verilsin! 4/B, 4/C, 4924 ve vekiller kadroya alınsın!*
** Herkese iş, tüm çalışanlara işgüvencesi!*
** Herkese parasız sağlık ve eğitim hizmeti!*
** Tüm çalışanlar için genel sigorta! (işsizlik, sağlık, kaza, yaşlılık vb.)*
** Her türlü dolaylı vergi kaldırılsın! Artan oranlı gelir ve servet vergisi!*
** Toplumsal hayatın tüm alanlarında kadın-erkek eşitliği.*
** 7 saatlik işgünü, 35 saatlik çalışma haftası!*
** Kesintisiz iki günlük hafta tatili! 6 haftalık yıllık ücretli izin!*
** İnsanca yaşamaya yeten, vergiden muaf asgari ücret!*
** Eşit işe eşit ücret!*
** Her türlü fazla mesai yasaklansın!*
** Doğumdan önce ve sonra 3'er aylık ücretli izin, tıbbi bakım ve yardım! Kadınların çalıştığı tüm işyerlerinde kreş ve emzirme odaları!*
** Esnek üretim yasaklansın!*
** Özelleştirmelere son verilsin!*
** Sınırsız söz, basın, örgütlenme, gösteri ve toplanma özgürlüğü!*
** Açık-gizli tüm faşist-militarist örgütlenmeler dağıtılsın!*
** Tüm çalışanlar için grevli ve toplusözleşmeli sendika hakkı! Sınırsız grev ve genel grev hakkı!*
** İşkenceye son, tüm siyasal tutuklulara özgürlük!*
** Emperyalistlerle açık-gizli tüm antlaşmalar iptal edilsin!*
** İMF, Dünya Bankası vb. emperyalist mali kuruluşlarla kölece ilişkilere son!*
** Dış borç ödemeleri durdurulsun! Tüm dış borçlar geçersiz sayılsın!*

Taleplerimizi kazanmak için genel grev-genel direniş!

Fiyatı: 0.5 YTL * Sayı: 27 * Ağustos 2008 * Yayıncı: EKSEN Basım Yayın Ltd.Şti. * Sahibi ve S. Y. İşl. M.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ * EKSEN Yayıncılık Büroları Merkez: Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd. (Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel: 0 (212) 6217452 * Baskı : Özdemir Matbaacılık Adres: Davutpaşa Cad. Güven San Sit. C Blok No 242 Topkapı İstanbul Tel: 577 54 92